

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 5. juli 2017
(OR. en)**

**2012/0193 (COD)
LEX 1745**

PE-CONS 32/17

**DROIPEN 88
JAI 612
GAF 31
FIN 389
CADREFIN 74
FISC 145
CODEC 1084**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM STRAFFERETLIG BEKÆMPELSE AF SVIG RETTET MOD
DEN EUROPÆISKE UNIONS FINANSIELLE INTERESSER**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/...

af 5. juli 2017

om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 134.

² Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 25.4.2017 (EUT C 184 af 9.6.2017, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser angår ikke alene forvaltningen af budgetmidler, men omfatter også alle foranstaltninger, der skader eller truer med at skade Unionens aktiver samt medlemsstaternes aktiver, i det omfang disse foranstaltninger er relevante for Unionens politikker.

- (2) Konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union til beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995¹, herunder de tilhørende protokoller af 27. september 1996², 29. november 1996³ og 19. juni 1997⁴, (»konventionen«) fastsætter minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor i forbindelse med svig, der skader Unionens finansielle interesser. Konventionen blev udarbejdet af medlemsstaterne, og det konstateredes i konventionen, at svig, der skadede Unionens indtægter og udgifter, i mange tilfælde ikke var begrænset til et enkelt land og ofte blev begået af kriminelle organisationer. På dette grundlag blev det allerede i konventionen erkendt, at beskyttelsen af Unionens finansielle interesser krævede, at svigagtig adfærd, der skadede disse interesser, blev forfulgt strafferetligt. Sideløbende blev Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁵ vedtaget. Denne forordning fastsætter generelle regler for ensartet kontrol og for administrative foranstaltninger og straffe i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende EU-retten, mens der samtidig henvises til regler for de enkelte sektorer inden for det pågældende område, svig som defineret i konventionen og anvendelsen af medlemsstaternes strafferet og straffesager.

¹ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

² EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

³ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

⁴ EFT C 221 af 19.7.1997, s. 11.

⁵ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

- (3) Unionens politik inden for beskyttelse af Unionens finansielle interesser er allerede omfattet af harmoniseringsforanstaltninger såsom forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95. For at sikre gennemførelsen af Unionens politik på dette område er det vigtigt fortsat at tilnærme medlemsstaternes strafferet ved at komplettere den forvaltnings- og civilretlige beskyttelse af Unionens finansielle interesser mod de mest alvorlige former for svigagtig adfærd på det pågældende område og samtidig undgå uoverensstemmelser både inden for og mellem de pågældende retsområder.

- (4) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser fordrer en fælles definition af svig, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, som bør omfatte svigagtig adfærd med hensyn til indtægter, udgifter og aktiver til skade for Den Europæiske Unions almindelige budget (»Unionens budget«), herunder finansielle transaktioner såsom låntagnings- og långivningsaktiviteter. Begrebet »alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem« (»moms«) som fastsat ved Rådets direktiv 2006/112/EF¹ (»det fælles merværdiafgiftssystem«) henviser til de mest alvorlige former for momssvig, navnlig karruselsvig, momssvig i forbindelse med forsvundne forhandlere og momssvig begået inden for rammerne af en kriminel organisation, som skaber alvorlige trusler mod det fælles merværdiafgiftssystem og dermed mod Unionens budget. Lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem bør betragtes som værende alvorlige, når de har tilknytning til to eller flere medlemsstaters område, er et resultat af svigagtige ordninger, ved hjælp af hvilke disse lovovertrædelser begås på en struktureret måde med det formål at udnytte det fælles merværdiafgiftssystem uretmæssigt, og hvor den samlede skade, der er forvoldt som følge af lovovertrædelserne, udgør mindst 10 000 000 EUR. Begrebet »de samlede skader« henviser til den anslåede skade, der som følge af hele den svigagtige ordning er forvoldt mod både de berørte medlemsstaters finansielle interesser og mod Unionen, idet renter eller straffe ikke medregnes. Nærværende direktiv har til formål at bidrage til bestræbelserne på at bekæmpe disse former for kriminalitet.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

- (5) Når Kommissionen gennemfører Unionens budget inden for rammerne af delt eller indirekte forvaltning, kan den delegere opgaver vedrørende budgetgennemførelsen til medlemsstaterne eller overlade opgaverne til organer, kontorer eller agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, eller til andre enheder eller personer. I tilfælde af sådan delt eller indirekte forvaltning bør Unionens finansielle interesser nyde samme beskyttelsesniveau, som de nyder, når de forvaltes direkte af Kommissionen.
- (6) I dette direktiv forstås ved udgifter vedrørende offentlige indkøb alle udgifter i forbindelse med offentlige kontrakter som fastlagt i artikel 101, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012¹.
- (7) Unionens regler om hvidvaskning af penge finder fuld anvendelse på hvidvask, som omfatter ejendom hidrørende fra de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv. Der bør henvises til de pågældende regler for at sikre, at den sanktionsordning, der indføres med dette direktiv, finder anvendelse på alle alvorlige tilfælde af strafbare handlinger rettet mod Unionens finansielle interesser.
- (8) Korruption udgør en særlig alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser og kan i mange tilfælde også være forbundet med svigagtig adfærd. Eftersom enhver offentligt ansat har pligt til at udøve dømmekraft og skøn upartisk, bør det at give bestikkelse med det formål at påvirke en offentligt ansats dømmekraft eller skøn og det at tage imod sådan bestikkelse være omfattet af definitionen af korruption, uanset hvilke love eller forskrifter der finder anvendelse i den konkrete embedsmands land eller for den pågældende internationale organisation.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (9) Unionens finansielle interesser kan lide skade ved visse former for adfærd fra en offentligt ansat, der har til opgave at forvalte midler eller aktiver, hvad enten vedkommende er ansvarlig herfor eller har en overordnet funktion, når en sådan form for adfærd tager sigte på at misbruge midler eller aktiver i strid med det tilsigtede formål, og Unionens finansielle interesser derved lider skade. Der er derfor behov for at indføre en præcis definition af strafbare handlinger, der omfatter en sådan adfærd.
- (10) Med hensyn til strafbare handlinger i form af passiv korruption og misbrug af midler er der behov for at indføje en definition på offentligt ansatte, som omfatter alle relevante embedsmænd, uanset om de har en officiel offentlig funktion i Unionen, i medlemsstaterne eller i tredjelande. Privatpersoner er i stigende grad involveret i forvaltningen af EU-midler. For i tilstrækkeligt omfang at beskytte EU-midlerne mod korruption og misbrug bør definitionen af »offentligt ansat« derfor omfatte personer, der ikke har en officiel offentlig funktion, men som ikke desto mindre på tilsvarende vis er betroet og udøver en offentlig funktion vedrørende EU-midler, såsom kontrahenter, der er involveret i forvaltningen af sådanne midler.
- (11) For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, skal begrebet »forsæt« anvendes på alle de elementer, der udgør disse strafbare handlinger. Hvorvidt en handling eller undladelse er forsætlig, kan udledes af objektive faktiske forhold. Strafbare handlinger, som ikke kræver forsæt, er ikke omfattet af dette direktiv.

- (12) Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner i form af fængselsstraffe for strafbare handlinger, som ikke er af grov karakter, i tilfælde hvor der efter national ret gælder en formodning om forsæt.
- (13) Nogle strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser er i praksis ofte nært forbundet med de strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og lovgivningsmæssige EU-retsakter, der er vedtaget på grundlag af den nævnte bestemmelse. Dette direktiv bør derfor formuleres på en måde, der sikrer sammenhæng mellem sådanne lovgivningsmæssige retsakter og dette direktiv.
- (14) I det omfang en adfærd, der kan tilskrives juridiske personer, kan skade eller true Unionens finansielle interesser, bør juridiske personer kunne holdes ansvarlige for de strafbare handlinger defineret i dette direktiv, der begås på deres vegne.
- (15) For at sikre en ensartet beskyttelse af Unionens finansielle interesser i hele Unionen gennem foranstaltninger, der virker afskrækkende, bør medlemsstaterne fastsætte regler om visse sanktionstyper og -niveauer for de i dette direktiv definerede strafbare handlinger. Sanktionsniveauet bør ikke være mere vidtgående, end hvad der står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen.
- (16) Eftersom dette direktiv fastsætter minimumsregler, står det medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde strengere regler for strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser.

- (17) Dette direktiv berører ikke korrekt og effektiv anvendelse af disciplinære foranstaltninger eller sanktioner, som ikke er af strafferetlig karakter. Der kan ved domfældelsen af en person for en af de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, tages hensyn til andre former for sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, og som er pålagt den pågældende person for den samme adfærd. For andre sanktioner bør princippet om retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme strafbare handling (ne bis in idem-princippet) respekteres fuldt ud. Dette direktiv indebærer ikke nogen kriminalisering af handlinger, som ikke også er underlagt disciplinære sanktioner eller andre foranstaltninger i forbindelse med tilsidesættelse af tjenstlige forpligtelser, i tilfælde hvor sådanne disciplinære sanktioner eller sådanne andre foranstaltninger kan bringes i anvendelse over for den pågældende.

- (18) For så vidt angår fysiske personer bør sanktionerne i visse tilfælde fastsættes til en maksimumstraf på mindst fire års fængsel. Sådanne tilfælde bør i det mindste omfatte dem, som indebærer betydelige skader eller opnåede fordele, og der bør gælde en formodning for, at skaderne eller fordelene er betydelige, når de beløber sig til mere end 100 000 EUR. Hvor der i en medlemsstats ret ikke udtrykkeligt er fastsat en tærskelværdi for betydelig skade eller fordel som grundlag for en maksimumstraf, bør medlemsstaten sikre, at dens domstole tager højde for omfanget af skaden eller fordelene ved fastsættelsen af sanktioner for svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser. Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at fastlægge andre elementer, der indikerer en strafbar handling alvorlige karakter, for eksempel hvis skaden eller fordelene er potentiel, men af en meget betydelig karakter. For lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem bør tærsklen for, hvornår en skade eller fordel bør formodes at være betydelig i henhold til dette direktiv, dog være 10 000 000 EUR. Det er nødvendigt at indføre mindsteniveauer for maksimale fængselsstraffe for at sikre, at Unionens finansielle interesser har et ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen. Disse sanktioner tager sigte på at virke stærkt afskrækkende på potentielle lovovertrædere i hele Unionen.

- (19) Medlemsstaterne bør sikre, at det forhold, at en strafbar handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA¹, betragtes som en skærpende omstændighed i overensstemmelse med de relevante regler i deres retssystemer. De bør sikre, at dommerne kan tage hensyn til den skærpende omstændighed, når de dømmer lovovertrædere, idet dommerne dog ikke er forpligtede til at tage hensyn til de skærpende omstændigheder i deres dom. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at fastsætte den skærpende omstændighed, når de strafbare handlinger som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA efter national ret betragtes som en særskilt strafbar handling, og dette kan føre til en strengere sanktion.
- (20) Navnlig i betragtning af den mobile karakter, der kendetegner gerningsmændene og udbyttet fra de ulovlige aktiviteter, der er rettet mod Unionens finansielle interesser, samt de komplicerede grænseoverskridende efterforskninger, som dette medfører, bør hver medlemsstat fastlægge sin jurisdiktion for at kunne imødegå sådanne aktiviteter. Hver medlemsstat bør derved sikre, at dens jurisdiktion også omfatter strafbare handlinger begået ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra dens område.

¹ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (21) I betragtning af muligheden for flere forskellige jurisdiktioner for grænseoverskridende strafbare handlinger, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, bør medlemsstaterne sikre, at ne bis in idem-princippet respekteres fuldt ud ved anvendelsen af de nationale regler, der gennemfører dette direktiv.
- (22) Medlemsstaterne bør vedtage de regler om forældelsesfrister, der er nødvendige for at kunne imødegå ulovlige aktiviteter til skade for Unionens finansielle interesser. I tilfælde af strafbare handlinger, der kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, bør forældelsesfristen være mindst fem år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået. Dette bør ikke berøre de medlemsstater, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse.

- (23) Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samt andre regler i henhold til EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹, er der behov for på passende vis at sørge for samarbejde for at sikre effektive tiltag mod de i dette direktiv definerede strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, herunder udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen samt den tekniske og praktiske bistand fra Kommissionen, som de kompetente nationale myndigheder måtte have behov for til at lette koordineringen af deres efterforskninger. Sådant bistand bør ikke føre til, at Kommissionen deltager i de nationale myndigheders efterforskning af og retsforfølgning i konkrete straffesager. Revisionsretten og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, bør underrette Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og andre kompetente myndigheder om ethvert forhold, som kan betragtes som en strafbar handling i henhold til dette direktiv, og medlemsstaterne bør sikre, at de nationale revisionsorganer omfattet af artikel 59 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 gør det samme i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

- (24) Kommissionen bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at efterkomme dette direktiv. Rapporten kan om nødvendigt ledsages af forslag, der tager den eventuelle udvikling i betragtning, navnlig hvad angår finansieringen af Unionens budget.
- (25) Konventionen bør erstattes af dette direktiv for de medlemsstater, der er bundet af det.
- (26) Med henblik på anvendelsen af artikel 3, nr. 4, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹ bør henvisningen til grov svig, som skader Unionens finansielle interesser, som defineret i konventionens artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, fortolkes som svig, som skader Unionens finansielle interesser som defineret i nærværende direktivs artikel 3 og artikel 7, stk. 3, eller, for så vidt angår lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem, som defineret i nærværende direktivs artikel 2, stk. 2.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (27) Medlemsstaternes korrekte gennemførelse af dette direktiv indebærer, at personoplysninger behandles af de kompetente nationale myndigheder, og at sådanne oplysninger udveksles dels mellem medlemsstaterne, dels mellem de kompetente unionsorganer. Behandling af personoplysninger på nationalt plan mellem kompetente nationale myndigheder bør reguleres af gældende EU-ret. Udveksling af personoplysninger mellem medlemsstater bør ske i overensstemmelse Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680¹. I det omfang Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer behandler personoplysninger, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001² eller, hvor det er relevant, andre EU-retsakter, som regulerer disse organers, kontorers eller agenturers behandling af personoplysninger, samt de gældende regler om tavshedspligt i forbindelse med judicielle undersøgelser, finde anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (28) Den tilsigtede afskrækkende virkning af strafferetlige sanktioner kræver særlig forsigtighed med hensyn til de grundlæggende rettigheder. Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), og navnlig retten til frihed og sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbar handling og straf samt *ne bis in idem*-princippet. Dette direktiv tilstræber at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (29) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre omgående inddrivelse af beløb og overførelse af dem til Unionens budget, uden at dette berører de relevante sektorspecifikke EU-regler om finansielle korrektioner og inddrivelse af uretmæssigt anvendte beløb.
- (30) Administrative foranstaltninger og straffe spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette direktiv fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at anvende og gennemføre administrative EU-foranstaltninger og sanktioner som omhandlet i artikel 4 og 5 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

- (31) Dette direktiv bør forpligte medlemsstaterne til i deres nationale ret at fastsætte strafferetlige sanktioner for de former for svig og svigagtige strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som dette direktiv finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke skabe forpligtelser med hensyn til anvendelsen af sådanne sanktioner eller andre tilgængelige retshåndhævelsesordninger i konkrete sager. Medlemsstaterne kan i princippet fortsat anvende administrative foranstaltninger og sanktioner sideløbende inden for det område, som dette direktiv dækker. Ved anvendelsen af de nationale regler, der gennemfører dette direktiv, bør medlemsstaterne dog sikre, at pålæggelse af strafferetlige sanktioner for strafbare handlinger i overensstemmelse med dette direktiv og af administrative foranstaltninger og sanktioner ikke medfører en overtrædelse af chartret.
- (32) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes kompetencer til at strukturere og organisere deres skattemyndigheder, som de finder hensigtsmæssigt, med henblik på at sikre korrekt fastsættelse, beregning og opkrævning af merværdiafgift samt effektiv anvendelse af momsreglerne.

- (33) Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne om ophævelse af immuniteterne i TEUF, protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol og protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet til TEUF og til traktaten om Den Europæiske Union, og gennemførelsesbestemmelserne hertil samt tilsvarende bestemmelser i national ret. Ved gennemførelsen af dette direktiv i national ret og ved anvendelsen af den nationale ret, der gennemfører dette direktiv, tages fuldt hensyn til disse privilegier og immuniteter, herunder respekt for medlemmernes frie mandat.
- (34) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes generelle strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.
- (35) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningen af den krævede indsats bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (36) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (39) Den Europæiske Revisionsret er blevet hørt og har afgivet en udtalelse¹ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ EUT C 383 af 12.12.2012, s. 1.

AFSNIT I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor med henblik på at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, for at styrke beskyttelsen mod strafbare handlinger, der skader disse finansielle interesser, i overensstemmelse med gældende EU-ret på dette område.

Artikel 2

Definitioner og anvendelsesområde

1. Med henblik på dette direktiv gælder følgende definitioner:
 - a) »Unionens finansielle interesser«: alle indtægter, udgifter og aktiver, som er opført på, opnået gennem eller tilfalder:
 - i) Unionens budget

- ii) budgetterne for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet i henhold til traktaterne eller budgetter, som direkte eller indirekte forvaltes eller overvåges af dem
 - b) »juridisk person«: en enhed, der i henhold til gældende ret har juridisk personlighed, med undtagelse af stater eller offentlige organer, når de udøver statsmyndighed, samt af offentlige internationale organisationer.
2. For så vidt angår egne indtægter hidrørende fra moms finder dette direktiv kun anvendelse i tilfælde af alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem. Med henblik på dette direktiv anses lovovertrædelser mod det fælles merværdiafgiftssystem for alvorlige, når de i artikel 3, stk. 2, litra d), definerede forsætlige handlinger eller undladelser har tilknytning til to eller flere EU-medlemsstaters område, og den samlede skade udgør mindst 10 000 000 EUR.
3. Medlemsstaternes skattemyndigheders struktur og funktion berøres ikke af dette direktiv.

AFSNIT II
STRAFBARE HANDLINGER
VEDRØRENDE SVIG TIL SKADE FOR
UNIONENS FINANSIELLE INTERESSER

Artikel 3

Svig til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at svig til skade for Unionens finansielle interesser udgør en strafbar handling, når det begås forsætligt.
2. Med henblik på dette direktiv anses følgende som svig til skade for Unionens finansielle interesser:
 - a) for så vidt angår udgifter, der ikke vedrører offentlige indkøb, enhver handling eller undladelse vedrørende:
 - i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører misbrug eller uretmæssig tilbageholdelse af midler eller aktiver fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen

- ii) manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgerkning eller
 - iii) misbrug af sådanne midler eller aktiver til andre formål end de, hvortil de oprindelg blev bevilget
- b) for så vidt angår udgifter vedrørende offentlige indkøb, i det mindste når de begås med henblik på at sikre gerningsmanden eller en anden en ulovlig gevinst ved at skade Unionens finansielle interesser, enhver handling eller undladelse vedrørende:
 - i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører misbrug eller uretmæssig tilbageholdelse af midler eller aktiver fra Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgerkning eller
 - iii) misbrug af sådanne midler eller aktiver til andre formål end de, hvortil de oprindelg blev bevilget, til skade for Unionens finansielle interesser

- c) for så vidt angår andre indtægter end egne indtægter hidrørende fra moms, jf. litra d), enhver handling eller undladelse vedrørende:
 - i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører en uretmæssig formindskelse af ressourcerne i Unionens budget eller budgetter forvaltet af eller på vegne af Unionen
 - ii) manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgevirkning eller
 - iii) misbrug af en lovligt opnået fordel med samme følgevirkning
- d) for så vidt angår egne indtægter hidrørende fra moms enhver handling eller undladelse, der begås som led i grænseoverskridende svigagtige ordninger, vedrørende:
 - i) anvendelse eller afgivelse af falske, urigtige eller ufuldstændige momsrelaterede erklæringer eller dokumenter, som medfører en formindskelse af ressourcerne i Unionens budget
 - ii) manglende indberetning af momsrelaterede oplysninger i strid med en specifik pligt og med samme følgevirkning
 - iii) fremlæggelse af korrekte momsrelaterede erklæringer med henblik på svigagtigt at dække over manglende betaling eller over stiftelse af uretmæssige krav på tilbagebetaling af moms.

Artikel 4

Andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at hvidvask af penge, jf. artikel 1, stk. 3, i direktiv (EU) 2015/849, som omfatter ejendom hidrørende fra lovovertrædelserne omfattet af nærværende direktiv, udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at passiv og aktiv korruption udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt.
 - a) I dette direktiv forstås ved »passiv korruption«, at en offentligt ansat direkte eller gennem en mellemmand fordrer eller modtager en fordel af en hvilken som helst art for sig selv eller en tredjepart eller accepterer et løfte om en sådan fordel mod at handle eller undlade at handle i overensstemmelse med sine pligter eller under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller må forventes at skade Unionens finansielle interesser.
 - b) I dette direktiv forstås ved »aktiv korruption«, at en person direkte eller gennem en mellemmand lover, tilbyder eller yder en offentligt ansat en hvilken som helst fordel for den ansatte selv eller en tredjemand, mod at den pågældende handler eller undlader at handle i overensstemmelse med sine pligter eller under udøvelsen af sit hverv på en måde, der skader eller må forventes at skade Unionens finansielle interesser.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at misbrug af midler udgør en strafbar handling, når det begås forsætligt.

I dette direktiv forstås ved »misbrug af midler« det forhold, at en offentligt ansat, der direkte eller indirekte har til opgave at forvalte midler eller aktiver, forpligter eller udbetaler midler eller tilegner sig eller anvender aktiver på en hvilken som helst måde i strid med deres tilsigtede formål, som skader Unionens finansielle interesser.

4. I dette direktiv forstås ved »offentligt ansat«:

- a) en EU-tjenestemand eller en national embedsmand, herunder enhver national embedsmand fra en anden medlemsstat og enhver national embedsmand fra et tredjeland.
 - i) Ved »EU-tjenestemand« forstås en person, som:
 - er tjenestemand eller ansat ved kontrakt i Unionen i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹ (»tjenestemandsvedtægten«), eller
 - af en medlemsstat eller en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for Unionen, og som dér udøver funktioner svarende til de funktioner, der udøves af EU-tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen.

¹ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Med forbehold af bestemmelserne om privilegier og immuniteter i protokol nr. 3 og nr. 7 sidestilles medlemmer af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne, samt personalet i disse organer med EU-tjenestemænd, for så vidt tjenestemandsvedtægten ikke finder anvendelse på dem.

- ii) Ved »national embedsmand« forstås en embedsmand eller en anden offentligt ansat som defineret i national ret i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor personen udøver sine funktioner.

I tilfælde af retsforfølgning indledt af en medlemsstat, der involverer en national embedsmand i en anden medlemsstat eller en national embedsmand fra et tredjeland, er førstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af »national embedsmand«, i det omfang definitionen er forenelig med dens nationale ret.

Udtrykket »national embedsmand« omfatter enhver person, der bestrider et udøvende, administrativt eller judicielt hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Enhver person, der bestrider et lovgivende hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, sidestilles med en national embedsmand

- b) enhver anden person, der er betroet og udøver en offentlig funktion, der omfatter forvaltning af eller afgørelser om Unionens finansielle interesser i medlemsstaterne eller tredjelande.

AFSNIT III
ALMINDELIGE BESTEMMELSER
OM SVIG OG ANDRE STRAFBARE HANDLINGER
TIL SKADE FOR UNIONENS FINANSIELLE INTERESSER

Artikel 5

Anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse af og medvirken og tilskyndelse til at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes som strafbare handlinger.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, stk. 3, kan straffes som en strafbar handling.

Artikel 6
Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for enhver af de strafbare handlinger omhandlet i artikel 3, 4 og 5, som til deres fordel begås af en person, der handler enten på egen hånd eller som en del af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person på grundlag af:
 - a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) en beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person under den juridiske persons myndighed at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, til fordel for den juridiske person.
3. Juridiske personers ansvar efter nærværende artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke muligheden for strafforfølgning af fysiske personer, der har begået de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, eller som har et strafferetligt ansvar efter artikel 5.

Artikel 7

Sanktioner for så vidt angår fysiske personer

1. For så vidt angår fysiske personer sikrer medlemsstaterne, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes med en maksimumstraf af fængsel.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, når de indebærer betydelige skader eller fordele.

Skaderne eller fordelene, som følger af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), og i artikel 4, formodes at være betydelige, når de beløber sig til mere end 100 000 EUR.

Skaderne og fordelene, som følger af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), og omfattet af artikel 2, stk. 2, formodes altid at være betydelige.

Medlemsstaterne kan også fastsætte en maksimumstraf på mindst fire års fængsel under andre alvorlige omstændigheder defineret i deres nationale ret.

4. Hvor en strafbar handling omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) eller c), eller i artikel 4 beløber sig til skader for mindre end 10 000 EUR, eller de opnåede fordele ikke overstiger 10 000 EUR, kan en medlemsstat foreskrive anvendelse af andre sanktioner end strafferetlige sanktioner.
5. Stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders ret til at træffe disciplinære foranstaltninger over for offentligt ansatte.

Artikel 8

Skærpende omstændighed

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det forhold, at en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 eller 5, er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, betragtes som en skærpende omstændighed.

Artikel 9

Sanktioner for så vidt angår juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer, som drages til ansvar efter artikel 6, pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende, hvilket skal omfatte strafferetlige eller administrative bøder og kan omfatte andre sanktioner, såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller varig udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer

- c) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- d) anbringelse under retsligt tilsyn
- e) likvidation efter retskendelse
- f) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at redskaber benyttet til og udbytte af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan indefrysnes og konfiskeres. Foranstaltninger fra medlemsstater, der er bundet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU¹, skal være i overensstemmelse med nævnte direktiv.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

Artikel 11
Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå sin jurisdiktion med hensyn til de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, når:
 - a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens territorium, eller
 - b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå sin jurisdiktion med hensyn til de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, når gerningsmanden på tidspunktet for den strafbare handling er omfattet af tjenestemandsvedtægten. Hver medlemsstat kan undlade at anvende jurisdiktionsreglerne i dette stykke eller anvende dem kun i særlige tilfælde eller kun, når bestemte betingelser er opfyldt, og skal underrette Kommissionen herom.
3. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3, 4 eller 5, der er begået uden for medlemsstatens område, i følgende situationer:
 - a) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted på medlemsstatens område

- b) den strafbare handling er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på medlemsstatens område, eller
 - c) gerningsmanden er en af medlemsstatens embedsmænd, der handler som led i sine tjenestepligter.
4. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udøvelsen af deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra ofret på det sted, hvor den strafbare handling blev begået, eller en anmeldelse fra den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.

Artikel 12

Forældelsesfrister for strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid efter, at disse handlinger blev begået, således at disse strafbare handlinger kan håndteres effektivt.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, som kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i mindst fem år efter, at disse strafbare handlinger blev begået.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end fem år, men ikke kortere end tre år, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse af
- a) en straf på mere end et års fængsel eller alternativt
 - b) en fængselsstraf i tilfælde af en strafbar handling, der kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel,
- som ved endelig domfældelse for en af de i artikel 3, 4 eller 5 omhandlede strafbare handlinger er pålagt for mindst fem år fra datoen for den endelige domfældelse. Denne varighed kan omfatte forlængelser af forældelsesfristen som følge af afbrydelse eller suspension.

Artikel 13

Inddrivelse

Dette direktiv er ikke til hinder for inddrivelse af følgende:

- 1) på EU-plan beløb, der er blevet uretmæssigt udbetalt i forbindelse med en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 4 og 5
- 2) på nationalt plan ikkebetalt moms i forbindelse med en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), og artikel 4 og 5.

Artikel 14

Forholdet til andre gældende EU-retsakter

Dette direktiv berøres ikke af anvendelsen af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder efter EU-retten, navnlig artikel 4 og 5 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, eller efter national ret vedtaget i overensstemmelse med en specifik forpligtelse efter EU-retten. Medlemsstaterne sikrer, at den korrekte og effektive anvendelse af administrative foranstaltninger, sanktioner og bøder, der ikke kan sidestilles med strafferetlig forfølgning, og som er fastsat i EU-retten eller nationale gennemførelsesbestemmelser hertil, ikke i urimelig grad påvirkes af retsforfølgning indledt på grundlag af nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

*Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen (OLAF)
og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer*

1. Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaterne, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Med henblik herpå yder Kommissionen og, hvor det er relevant, Eurojust enhver teknisk og praktisk bistand, som de kompetente nationale myndigheder har behov for for at lette koordineringen af deres efterforskninger.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan inden for rammerne af deres beføjelser udveksle oplysninger med Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en effektiv indsats mod de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger. Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder tager i hvert enkelt tilfælde hensyn til fortrolighedskravene og reglerne om databeskyttelse. Med forbehold af national ret om adgang til oplysninger kan en medlemsstat i den forbindelse, når den videregiver oplysninger til Kommissionen, fastsætte bestemte betingelser for, hvordan oplysningerne må anvendes af enten Kommissionen eller en anden medlemsstat, til hvilken oplysningerne videregives.
3. Revisionsretten og de revisorer, der er ansvarlige for revision af budgetterne for de EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, og for revision af budgetter, der forvaltes og revideres af institutionerne, underretter OLAF og andre kompetente myndigheder om ethvert forhold, som de måtte få kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres opgaver, og som kan udgøre en strafbar handling omhandlet i artikel 3, 4 eller 5. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale revisionsinstitutioner gør det samme.

Artikel 16

Erstatning af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

Konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995 med de tilhørende protokoller af 27. september 1996, 29. november 1996 og 19. juni 1997 erstattes af dette direktiv for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet heraf, med virkning fra den ... [to år efter datoen for vedtagelse af dette direktiv].

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til konventionen som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [to år efter datoen for vedtagelse af dette direktiv] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. De anvender disse foranstaltninger fra den ... [to år efter datoen for vedtagelse af dette direktiv].

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde en tilkendegivelse om, at henvisninger i eksisterende love og administrative bestemmelser til den konvention, der erstattes af dette direktiv, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder som henvisninger til dette direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den pågældende oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18

Rapportering og vurdering

1. Kommissionen forelægger senest den ... [4 år efter datoen for vedtagelse af dette direktiv] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv.

2. Uden at dette berører de rapporteringsforpligtelser, der er fastlagt i andre EU-retsakter, indberetter medlemsstaterne årligt følgende statistikker vedrørende de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger til Kommissionen, såfremt oplysningerne er tilgængelige på centralt niveau i den berørte medlemsstat:
 - a) antal indledte straffesager, afviste sager, sager, der er afsluttet med frifindelse, sager, der er afsluttet med domfældelse, og verserende sager
 - b) de beløb, der er blevet inddrevet efter straffesagerne, og den anslåede skade.
3. Kommissionen forelægger senest den ... [7 år efter datoen for vedtagelse af dette direktiv] og under hensyntagen til dens rapport efter stk. 1 og de statistikker, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af indvirkningen af den nationale lovgivning, der gennemfører dette direktiv, på forebyggelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser.
4. Kommissionen forelægger senest den ... [5 år efter datoen for vedtagelse af dette direktiv] og på grundlag af de statistikker, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvor det i lyset af det generelle mål om at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser vurderes, om
 - a) tærsklen i artikel 2, stk. 2, er hensigtsmæssig
 - b) bestemmelserne vedrørende forældelsesfrister omhandlet i artikel 12 er tilstrækkeligt effektive

- c) dette direktiv effektivt imødegår tilfælde af svig i forbindelse med offentlige udbud.
5. De i stk. 3 og 4 omhandlede rapporter ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag, der kan indeholde en specifik bestemmelse om svig i forbindelse med offentlige udbud.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand